

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 535/2014
11.06.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката М.М., подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр. 1023/10 од 07.11.2013. године и Вишег суда у Крушевцу Кж бр. 42/14 од 18.02.2014. године, у седници већа одржаној 11.06.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Д. - адвоката М.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр. 1023/10 од 07.11.2013. године и Вишег суда у Крушевцу Кж бр. 42/14 од 18.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр. 1023/10 од 07.11.2013. године окривљени Д.Ј. оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру те му је за извршено кривично дело изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време од две године не изврши ново кривично дело. У случају опозива условне осуде одлучено је да ће се време које је окривљени провео у притвору почев од 16.10. до 07.11.2013. године урачунати у казну затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а оштећени А.Д., С.Н. и Ж.Б. су за остварење имовинско-правног захтева упућени у парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж бр. 42/14 од 18.02.2014. године уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Крушевцу па је преиначена пресуда Основног суда у Крушевцу К бр. 1023/10 од 07.11.2013. године у погледу одлуке о кривичној санкцији на тај начин што је Виши суд у Крушевцу окривљеног Д.Ј. који је првостепеном пресудом оглашен кривим због кривичног дела ометања овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру осудио на казну затвора у трајању од три месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору од 16.10.2013. до 07.11.2013. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Д.Ј. преко свог браниоца - адвоката М.М., због повреде закона и то одредбе члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан јер је повређен закон на штету осуђеног те да правноснажне пресуде преиначи у ослобађајућу односно одбијајућу, јер се ради о пресуђеној ствари.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП-а и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП-а), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Иако се у захтеву за заштиту законитости наводи да је поднет због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП-а, како из разлога захтева несумњиво произилази да се уствари истиче повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП-а - пресуђена ствар, то је и Врховни касациони суд налазећи да се у цитирању законске одредбе ради о штампарској грешци, испитао побијану пресуду због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП-а.

Код чињенице да је окривљени решењем Општинског органа за прекршаје у Ћићевцу Уп бр. 309/08-1 од 30.06.2008. године, између осталог, оглашен кривим и кажњен новчаном казном од 10.000,00 динара и за прекршај из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру а који се делом односи на догађај од 20.04.2008. године за који је и побијаном правноснажном пресудом оглашен кривим због кривичног дела из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, за оцену да ли се ради о пресуђеној ствари, поред осталих елемената од кључног значаја је питање чињеничног идентитета дела у обе ове одлуке.

У конкретном случају одлуком органа за прекршаје окривљени је оглашен одговорним што је дана 20.04.2008. године око 03.45 часова у Т., на раскрсници улица Ж. и К., дрским и безобзирним понашањем угрожавао спокојство грађана на тај начин што је без повода и разлога сишао са коловоза и заустављао путничко возило код семафора тако што је стао на коловоз и ударао руком по хауби возила вичући гласно и тражећи превоз у правцу П.а затим наставио да насрће на полицајца А.Д. и након привођења у Полицијску станицу Т. наставио са дрским и безобзирним понашањем тако што је псовао и вређао више полицајаца у Полицијској станици Т., чиме је учинио прекршај из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру.

У кривичном поступку окривљени је правноснажном пресудом оглашен кривим што је истог дана и на истом месту вређао, претио да ће напасти и напао овлашћена службена лица Полицијске станице Т. - полицајце оштећене А.Д., С.Н. и Ж.Б. у пословима безбедности и одржавања јавног реда и мира тако што је поред радњи описаних у решењу о прекршају „отвореном шаком ударио полицајца оштећеног А. у пределу левог рамена наневши му тако лаку телесну повреду у виду крвног подлива у пределу рамена ... супротстављајући се и полицајцу оштећеном Ж. са руке скинуо нарукав а у полицијској станици напао полицајца оштећеног Н.С. тако што га је рукама на којима су се налазиле службене лисице ухватио га за ревере јакне и повлачио себи“, чиме је извршио кривично дело ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру.

Према наведеном, иако је у оба поступка реч о истом окривљеном и истом догађају који се одиграо у истом временском и просторном оквиру, чињенични опис прекршаја из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру битно је различит од чињеничног описа кривичног дела из члана 23. став 2. у вези става 1. КЗ-а јер уопште не обухвата чињенице и последице везане за физички напад на полицајца А. у оквиру кога му је нанета лака телесна повреда као и чињенице везане за догађај на лицу места у односу на полицајца оштећеног Ж.Б., те чињенице везане за физички напад на полицајца оштећеног Н.С. у полицијској станици, а које чињенице и радње не представљају законска обележја прекршаја из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру већ кривичног дела из члана 23. став 2. у вези става 1. истога Закона. Наиме, чињенични опис прекршаја за који је окривљени оглашен одговорним у прекршајном поступку и кажњен садржи само елементе прекршаја из члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру у виду угрожавања спокојства грађана и ремећења јавног реда и мира а не садржи елементе кривичног дела из члана 23. став 2. у вези става 1. истога Закона, тј. чињенице и радње које се односе на напад на овлашћена службена лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира и наносење лаке телесне повреде оштећеном А.Д.

Имајући у виду, природу изостављених радњи окривљеног у чињеничном опису прекршаја за који је оглашен одговорним, по оцени Врховног касационог суда не може се рећи да се опис прекршаја у питању односи на потпуно исти

догађај и на исте чињенице и радње окривљеног, а с`тим у вези и на насталу последицу у виду наношења лаке телесне повреде оштећеном А. као овлашћеном службеном лицу у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира а што представља обележје кривичног дела из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру. С`тога се, у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари, а како је то правилно нашао Виши суду у Крушевцу у својој пресуди број Кж 42/14 од 18.02.2014. године, те за то дао разлоге које у свему прихвата и овај суд и на њих у смислу члана 491. став 2. упућује.

Из напред наведених разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју је указано захтевом за заштиту законитости, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**